

ŽIVOT JE UMJETNOSTI ZDRAVJE JE ŽIVOT

2012

Život je umjetnost / Zdravlje je život

Devedesetu godišnjicu rada Medika obilježava inovativnim kalendarom s djelima iz fundusa Moderne galerije. Vrednovanjem ponajboljeg iz hrvatske moderne kulturne baštine isprepleće se svjetovi dviju ustanova, gospodarstvene i kulturne, u zajedničkom cilju predstavljanja vrhunskih djela hrvatske kulture. Umjetnost prožima sve segmente čovjekova bivanja. Umjetnost je život / Zdravlje je život. Koliko umjetnost djeluje na duhovno određenje i duševno zdravlje čovjeka, zna svatko tko se prepustio snazi umjetnosti.

Imaginarnu šetnju Modernom galerijom započinjemo remek-djelom hrvatskog impresijskog slikarstva s kraja 20. stoljeća, *Japankom* naslikanom 1898. u Zagrebu. Slika pripada biserima maloga formata **Vlaha Bukovca**, u kojem se u ozračju atelijera najviše približio htijenjima francuskog impresionizma i *art nouveau*. Bukovac je majstor u slikanju portreta, atmosfere prostora i ženske ljepote. Pridaje impresijom život mlađenackom, egzotičnom liku damske sjete i aristokratske ljepote, ali i tajni život predmetnom svijetu, slikarskim dočaravanjem mekoće, taktilnosti tkanina, sveobuhvatnom impresionističkom formulom: svjetlost = boja; u rasponu od bljeskova zlatne intarzije na ljubičastom povoju, svjetlosnih senzacija i žarenja žutoga i bijelog unutar svjetlozelenoga kimona, prozirnih refleksija keramičke vase, lakoće prozračne lepeze do rumenih obrazu i usana, blistavila mačjeg pogleda i sjajne vezane kose. Arabeska pozadine apstrahirana je u orijentalne šare, vrijednostima svjetlosti i boja blago neuravnovežene kompozicije najavljuje divizionističku fazu praškoga Bukovčeva razdoblja.

Autoportret sa psom (1910) **Miroslava Kraljevića** pripada nizu od četiri Kraljevićeva autoportreta na kojima vidimo postupno i potpuno slikarsko oslobađanje i egzistencijalnu dezintegraciju, svjedočanstvo autorove prerane smrti. Izrazitih psiholoških napetosti na prostornoj osovini razine glave i očiju, slikarski je najbliži realizmu, koji se u nas nastavlja u 20. stoljeće. Najdetaljniji je, perspektivno najdublji, ali, poput ostalih, težinom bivanja i vlastita ogoljivanja bremenit značenjem. Za ovu Kraljevićevu fazu karakteristična je münchenska mukla paleta sivih akromatskih tonova, tipična za početke hrvatske moderne. Naizgled realan prizor temeljen je na varci oka, jer Kraljević u prednjem planu djelomično nogama klizeći iz kadra, predimenzioniran seže od poda do stropa, glavom dodiruje strop. U razine glave u pozadini je izmišljeni Velasquezov portret, koji kompozicijski uravnovežuje prizor dijagonalom i usmjerenjima suprotno postavljenih likova. Aristokrat-

ska izražajnost lika intelektualne napetosti i unutarnjeg nemira zrcali se u očima. Dok lijevo gleda postrance, obično i pomalo plaho, desno što frontalno prodire kroz promatraču vražje je oko. Pogled psihološke napetosti svjedoči nutarnju kompleksnu narav slikara. U suprotnosti ozbiljnosti crnine odijela, slikarski je oslobođen dodir ljudske ruke i mekoće psećega krvna naj-slobodnjeg, najtoplijeg i najmekšeg dijela slike, označena vjernim i mirnim pogledom životnije.

Vrijes Mata Celestina Medovića (1911) pripada među najljepše pejzaže *šarene zagrebačke škole*, koju su pod Bučkovčevim utjecajem usvojili mnogi naši slikari na prije-lazu stoljeća. U zreloj fazi Medović odlazi na Pelješac i neposredno u miru prirode slika svjetlošću i bojom prošarane krajolike. Položenom perspektivom umjetnik slijedi geografiju terena brzo usmjerenim dijagonala-ma, koristeći se rafinirano i zračnom perspektivom, gdje obrisi blijede u atmosferskoj izmaglici. Panateistička rapsodija kolorističkih kontrasta i naglasaka nastalih iz iskustva promatranja prirode: obojenih svjetlošću i sjenama topnih i hladnih boja. Boja vrijesa transponirana je u odraz mora i masiva u horizontu, što Medovićevoj impresiji podaje posebnu notu.

Slika **Pont des Arts** (1908) **Josipa Račića** vrhunac je pariskog opusa u kojem otkriva grad: ulice, kavane, bule-vare, parkove, mostove u fascinantnim *filmčnim* akvarelima i slikom, realnim postulatom *čistog slikarstva* slikara *čista oka*. Horizontalno sažimanje prizora na vizualno bitno, redukcija palete nekolicinom akromatskih srebr-nasto protkanih vrijednosti, svježina promišljene bilješke, formuliranje prostora apstrahiranim gradacijama tonova ploha: voda, nebo, obrisi mosta i arhitekture; svjetlosni akcenti bjeline keja i posve apstraktne četvorine ziđa, tamna silueta njemoga šetača sugerirana slobodnim potezom, brod u obrnutoj perspektivi raz-dijeljen žarkom crvenom linijom, uravnotežene atmosferske vrijednosti treperenja zraka i svjetlosti, ukošeni slikarev rakurs iz sjene, ravnoteža između 2D i 3D svje-doče o modernosti vedute: melankoličnom ugođaju i postulatima *čistog slikarstva*, Račićeva ideal-a.

Pri jutarnjoj toaleti (1928) slika je drugog ekspresionizma **Vilka Gecana**, koji karakteriziraju brzi, ekspresivni po-tezi i urezivanje vrškom drške kista u slikarsku magmu. Sliku krasiti nemetljiva erotika. Iako je erotično posve individualno, u prizoru je, za razliku od našega vremena, gdje je sve eksplicitno prikazano, erotično upravo skriveno i prikriveno, više taji i naslućuje nego što ot-kriva i razgoliće. Karakteristična ženska gesta nehaj-na govora tijela: skinuta naramenica, blago otkrivene

grudi, nježno nalakćena ruka s zrcalom..., pažljivo se uklapa u sažete detalje što pobuđuju erotsku draž.

Mrtva priroda (1932) **Antuna Motike** naslikana je pro-zračno, gvašem koji omogućava prozirnost slojeva i oblaka. Motika je znan po kosim pogledima na pred-tem i perspektivama iznad ili ispod očišta. Dvodimen-zionalnost prizora, težnja da se predmetni svijet pri-kaže u realnim dimenzijama formata slike, obrnuta perspektiva temelji su moderne umjetnosti. Prozračni kolorit andeoskih bjelina i počast malom, raskošno sugeriranu, tihom svakodnevnom životu običnih stvari karakteristična je za Motikino poetično slikarstvo izra-slo na temeljima postimpresionizma.

Ples Ive Dulčića iz 1956. izведен je s pomoću tipično au-torove pticje, nebeske perspektive. Poput *oka kamere* promatrač uranja u blještavilo boja, kolorističke per-spektive temeljene na žarenju topnih i upijanju hladnih boja. Ritične, treptecne arabeske tamnih i svijetlih mrlja strukturiraju neprekiniti ples. Kreću se, plešu koloristički oblici crnih i bijelih, ljubičastih, okerastih, žučkastih i crvenih nijansi pred očima promatrača sugerirajući bit plesa pokretom i koloritom. Izbliza, uočavaju se mrlja-ste siluete plesnih parova u atmosferi plesnog bala, vje-rojatno dubrovačke kavane.

Highway (1952) **Edo Murtića** prekretnica je u hrvatskom poslijeratnom slikarstvu. Dio *Doživljaja Amerike*, otklon je od poetike sočrealizma, a anticipira Murtićev karakterističan i prepoznatljiv apstraktni ekspressionizam. In-tenzivna penetracija visećeg nadvožnjaka koji se povija poput kolorističke zmje u dubinu prizora te usporedne vertikale nebodera koji nezadrživo prodiru u nebo, pršte vatrometom boja, nepravilna, sinkopirana ritma poput jazz-improvizacija glavne teme. Obrisi velegrada satka-ni su od strukturiranih dinamičnih poteza raznolikih usmjeranja koji ubrzavaju kompoziciju i poput ugode-nih dijelova prožimaju cijelinu. Ritam, udar, akcent svje-tlosti i fascinantne boje velegrada reflektiraju se, bliješte i sjaje iz golemih vertikalnih staklenih ploha. Slikareva fascinacija megalopolisom. Zadivljenost nije samo pre-nesena i transformirana kolorističkom rapsodijom, već odražava autorovu fascinaciju tehnikom, dinamikom i brzinom zavodljive utopije.

Pejzaž s tri stabla (1963) **Oskara Hermana** totalni je krajolik, ekspressionističkoga stapanja s prirodom, koji crpe poticaje iz njemačkog ekspressionizma. Dosledna koloristička perspektiva planova poredanih jedan iznad drugog dinamičnih svojstva boje povezuje ih u cijelinu, pridajući slici dubinsku dimenziju. Nalazimo se pred ekstatičnim obožavanjem prirode. Najmanje

valoriziran član münchenskoga kruga, stvorio je opus izvanserijske vrijednosti i ljepote, totalnu sliku jezika konstruirana čistom vrijednošću boje i osobnog, du-bokog osjećanja svijeta; njegove potpune ekspresije.

Iz mog vrta (1956) slika je koja odražava nekoliko konstanti u opusu **Ljube Babića**. Povišena perspektiva sugerira popločenu terasu vrta što se blago uzdiže prema rubu mrke pozadine, pokrivenu raznobojnim lišćem. Taj neobičan rakurs razvio je Babić najdosljednije u hravatskom slikarstvu 20. stoljeća. Karakterističnu sceničnost i simboličnost Babić je ukomponirao u ovu sliku. Kamene ploče nadgrobne su ploče koje s koloristički intenzivnim lišćem sugeriraju jesen autorova života. Na kamenoj terasi prikazan je osjećaj djelovanja sile gra-vitacije, padanjem lišća, njemim dodirom organskog i anorganskog svijeta, živoga koje postupno i nezaustavljivo umire.

Kulmerov Pegazov vrt (1984) otkriva autora koji se „krilcima na svojim cipelama uzdižao s ovozemaljsko-ga prostora, zanemarujući realitet, kauzalitet“ (Igor Zidić). Kulmer je snovišnjem na žutom, *infracrvenom* fondu sna ostvario fantazmagorijski prizor nerealne i mitske ljepote, kompozicijom koja se opire kauzalnosti. Mistični bestijarij: krilati Pegaz – donosilac munja u vrtu muza očiju poput nočnoga sisavca, natkriva go-tovo pola dinamične kompozicije, slikarske fuzije životinjskog, mitskog i ljudskoga svijeta. Zagonetna hibridna bića uskovitlana Kulmerova vrta „fantastično šume i sanjaju“, odražavajući energiju mita i sna, nesvesnih sila noći, simboličnih prikaza arhaične energije ispod i iznad pragova svijesti; svjedoci koliko nas kao ljudsku, ali i animalnu vrstu nesvesno određuje.

Slika-objekt **Miroslava Šuteja Ultra A** iz 1965. pripada geometrijskoj apstrakciji: op-artu, pravcu optičko-hipnotičkih svojstava temeljnih na varci oka. Crno-bije-la elegancija temeljena je na multipliriranju karakteristična Šutejeva znaka principom umnažanja pozitiva i negativa. Slika je spoj znanosti i umjetnosti karakterističan za Nove tendencije (1961–1973), pozitivističko-modernistički pokret – mijenjanje svijeta znanoušu i umjetnošću. Crno-bijelo kreiranje svijeta uvijek je elementarno definiranje predmeta spoznaje temeljnim granicama koje omeđuju i tumače. Šutej je *homo ludens*, čovjek-umjetnik koji se stvarajući igra i uspostavlja igru kao temeljni element kulture i civilizacije. Koliko je igra ozbiljna i koliko određuje čovjeka na stvaralačkoj, sa-njalačkoj i umjetničkoj dimenziji, zrcali se u cijelom Šutejevu opusu.

Željko Marciuš, viši kustos Moderne galerije

1. Vlado Bukovac, Portret barunice Ivke Vranyčany, 1893. / 2. Miroslav Kraljević, Autoportret sa psom, 1910. / 3. Celestin Mata Medović, Vrijes, 1911. / 4. Josip Račić, Pont des Arts, 1908. / 5. Vilko Gecan, Pri jutarnjoj toaleti, 1928. / 6. Antun Motika, Mrtva priroda, 1932. / 7. Ivo Dulčić, Ples, 1956. / 8. Edo Murtić, Highway, 1952. / 9. Oskar Herman, Pejzaž s tri stabla, 1963. / 10. Ljubo Babić, Iz mog vrta, 1956. / 11. Ferdinand Kulmer, Pegazov vrt, 1984. / 12. Miroslav Šutej, Ultra A, 1965.

Nakladnik: Medika d.d. / Za nakladnika: Asja Prpić / Koncept i dizajn: Studio Rašić; Ante Rašić, Marko Rašić, Vedrana Vrabec / Odabir citata i tekst: Željko Marciuš / Fotografije: Damir Fabijanić / Priprema: Skaner studio, Studio Rašić / Tisk: Grafing / Naklada: 5000 primjeraka / Vlasnik djela: Moderna galerija

2012
Medika,
veledrogerija s
tradicijom usmjerena
prema budućnosti

2009
Podružnica Split
preselila se u
Dugopolje

2005
Akvizicija Farmisa i
Farmacona

2001
Sjedište Medike
od sada je u
Capraškoj ulici

1987
Podružnica Rijeka
preselila se u
Tometiće, Kastav

1977
Podružnica Vukovar
preselila se u nove
prostорije

1960
Otvara se
Podružnica Vukovar

1958
Otvara se
Podružnica Rijeka

1951
Otvara se
Podružnica Split

1947
Medika dobiva
danasne ime i
počinje djelovati
isključivo kao
veledrogerija

1928
Laboratoriј, sada
već tvornica, seli se u
Jukićevu ulicu 12

1922
U Zagrebu je iz laboratoriјa
ljekarnika Straussa i Hafnera
utemeljeno dioničko društvo
za proizvodnju i prodaju
kemijsko-farmaceutskih
preparata

1	ned	
2	pon	
3	uto	
4	sri	
5	čet	
6	pet	
7	sub	
8	ned	
9	pon	
10	uto	
11	sri	
12	čet	
13	pet	
14	sub	
15	ned	
16	pon	
17	uto	
18	sri	
19	čet	
20	pet	
21	sub	
22	ned	
23	pon	
24	uto	
25	sri	
26	čet	
27	pet	
28	sub	
29	ned	
30	pon	
31	uto	

VLAHO BUKOVAC, Portret
barunice Ivke Vranyczany, 1893.
“Bukovac je ‘apsolutni’ slikar, i tu
mu je snaga umjetnička, formalna.
Humanitarna i emocijska mu
je sila u jednostavnosti i srdačnoj
psihologiji. Bukovac je pjesnik
boja i ljudske duše.”
Antun Gustav Matoš, *Dojmovi s
pariske izložbe*, VIII. 1900.

Vlaho Bukovac
Baronica Ivka Vranyczany
1893.

2012
Medika,
veledrogerija s
tradicijom usmjerena
prema budućnosti

2009
Podružnica Split
preselila se u
Dugopolje

2005
Akvizicija Farmisa i
Farmacona

2001
Sjedište Medike
od sada je u
Capraškoj ulici

1987
Podružnica Rijeka
preselila se u
Tornetiće, Kastav

1977
Podružnica Vukovar
preselila se u nove
prostорije

1960
Otvara se
Podružnica Vukovar

1958
Otvara se
Podružnica Rijeka

1951
Otvara se
Podružnica Split

1947
Medika dobiva
danasne ime i
počinje djelovati
isključivo kao
veledrogerija

1928
Laboratoriј, sada
već tvornica, seli se u
Jukićevu ulicu 12

1922
U Zagrebu je iz laboratoriјa
ljekarnika Straussa i Hafnera
utemeljeno dioničko društvo
za proizvodnju i prodaju
kemijsko-farmaceutskih
preparata

1	sri
2	čet
3	pet
4	sub
5	ned
6	pon
7	uto
8	sri
9	čet
10	pet
11	sub
12	ned
13	pon
14	uto
15	sri
16	čet
17	pet
18	sub
19	ned
20	pon
21	uto
22	sri
23	čet
24	pet
25	sub
26	ned
27	pon
28	uto
29	sri

MIROSLAV KRALJEVIĆ,
Autoportret sa psom, 1910.
"Prije svega slikar duše, pa je
traži i pronašao na fisionomiji
pasje glave i na fisionomiji
ljudske ruke."
Antun Gustav Matoš, *Slike
Miroslava pl. Kraljevića, 1913.*

1	2	3	4 ned	5	6	7	8	9	10	11 ned	12	13	14	15	16	17	18 ned	19	20	21	22	23	24	25 ned	26	27	28	29	30	31		
čet	pet	sub	pon	uto	sri	čet	pet	sub	pon	uto	sri	čet	pet	sub	pon	uto	sri	čet	pet	sub	pon	uto	sri	čet	pet	sub	pon	uto	sri	čet	pet	sub

TRAVANJ

JOSIP RAČIĆ, Pont des Arts, 1908.

"(...) mnogo godina prije Marqueta i Utrilla naslikao je jedan pariški pejzaž zvan 'Pont des Arts' s takvim osjećajem za vrednotu sivila, da je ta slika dosta dosta da stoji ne samo u zagrebačkoj Modernoj galeriji, nego i u svjetskim galerijama kao prvorazredna pikturalna dragocjenost."

Matko Peić, *Slikar Crnine*, 1958.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon

Jos. Račić

1	uto	
2	sri	
3	čet	
4	pet	
5	sub	
6	ned	
7	pon	
8	uto	
9	sri	
10	čet	
11	pet	
12	sub	
13	ned	
14	pon	
15	uto	
16	sri	
17	čet	
18	pet	
19	sub	
20	ned	
21	pon	
22	uto	
23	sri	
24	čet	
25	pet	
26	sub	
27	ned	
28	pon	
29	uto	
30	sri	
31	čet	

VILKO GECAN, Pri jutarnjoj toaleti, 1928.

"Gecan je, u glavnom, slikar tzv. duševnih stanja; to će reći, na ljudskim licima njegovih slika odražuje se nešto unutrašnje, pokret ruku, glave, tijela, ukratko, cijela slika nešto kazuje, pripovijeda."

Antun Branko Šimić, *Uzelac*, 1922.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ned 11 12 13 14 15 16 17 ned 18 19 20 21 22 pet 23 24 ned 25 pon 26 27 28 29 30
pet sub ned pon utr sri čet pet sub pon utr sri čet pet sub pon utr sri čet pet sub pon utr sri čet pet sub

ANTUN MOTIKA, Mrtva priroda, 1932.

“Ništa nije nevažno; svijet je velik i sve što čovjeka okružuje u borbi postaje zlo i tuđe, a u prijateljstvu dobro i blisko. Što dotakne ruka Motike, postaje živo i ljudsko.”
Radoslav Putar, Izložba crteža Antuna Motike, 1952.

SRPANI

IVO DULČIĆ, Ples, 1956.

"(...) 'Ples' (1955) i brojni drugi radovi iz tog vremena u Dulčićevoj jednadžbi iz pedesetih otkrivaju sve nepoznanice. Slikajući ih, Dulčić izlazi na ulice, na plaže, u kavane i plesne dvorane i popušta svojoj hedonističkoj naravi."

Antun Kraman, *Prepuštanje boji – Ivo Dulčić*, 2007.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet

RUJAN

OSKAR HERMAN, Pejzaž s tri stabla, 1963.
 (...) u Hermanovim slikama 'hermetična metafora' postaje egzistencijalna spoznaja života, čija se istina skriva u tajnovitosti.
 Boris Kelemen, *Oskar Herman*, 1965.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned

6 **Medika**
90 GODINA

1922	1928	1947	1951	1958	1960	1977	1987	2001	2005	2009	2012
U Zagrebu je iz laboratorija ljekarnika Straussa i Hafnera utemeljeno dioničko društvo za proizvodnju i prodaju kemijsko-farmaceutskih preparata	Laboratorijska tvornica, sada već tvornica, seli se u Jukićevu ulicu 12	Medika dobiva današnje ime i počinje djelovati isključivo kao veledrogererija	Otvara se Podružnica Split	Otvara se Podružnica Rijeka	Otvara se Podružnica Vukovar	Podružnica Vukovar preselila se u nove prostorije	Podružnica Rijeka preselila se u Tometiće, Kastav	Sjedište Medike od sada je u Capraškoj ulici	Akvizicija Farmisa i Farmacona	Podružnica Split preselila se u Dugopolje	Medika, veledrogererija s tradicijom usmjerenom prema budućnosti

LISTOPAD

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
 pon ufo sri čet pet sub ned pon ufo sri čet pet sub ned pon ufo sri čet pet sub ned pon ufo sri

LJUBO BABIĆ, Iz mog vrta, 1956.

"U ovoj vječnoj podvojenosti između stvarnosti i simbola, između ideje i materijalnog oblika, u teškoj borbi za izrazom, tom golemom nerazmjeru između idejnih zamisli i stvaralačkog potencijala, u znaku ove dugotrajne borbe, Babić slika već godinama jednu te istu sliku koja ne bi bila samo odraz nego i izraz i ne samo izraz, nego i više od toga: stvarnost sama." Miroslav Kraljež, Slikar Ljubo Babić, 1924.

STUDENI

FERDINAND KULMER, Pegazov vrt, 1984.
 "Kulmer je samotnik s voznim redom u džepu, pravi Putnik! – jer ništa ne gubi upoznajući svoje doba, njegovu osjećajnost, njegov rad, njegovu memoriju, priče i otvorenost za pustolovinu. Ne okreće leđa vjetru, ne zatvara vrata pred posjetiocima. Ne krije se. Njegova je usamljenost radna. (...) I zna da se jedino tako može povezati s drugima: samo kao otok s otokom – oceanski. Arhipelag slika paralelan je arhipelagu ljudi. Čuju se i vide samo kroz beskraj. To nije askeza, nije bijeg od svijeta, nego, naprotiv, njihovi razlozi pretvoreni u čin." Vlado Gotovac, *Nerazvajnost i mijene*, 1990.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet	sub	ned	pon	uto	sri	čet	pet

2012 Medika,
veledrogerija s
tradicijom usmjerena
prema budućnosti

2009 Podružnica Split
preselila se u
Dugopolje

2005 Akvizicija Farmisa i
Farmacona

2001 Sjedište Medike
od sada je u
Capraškoj ulici

1987 Podružnica Rijeka
preselila se u
Tometiće, Kastav

1977 Podružnica Vukovar
preselila se u nove
prostорije

1960 Otvara se
Podružnica Vukovar

1958 Otvara se
Podružnica Rijeka

1951 Otvara se
Podružnica Split

1947 Medika dobiva
današnje ime i
počinje djelovati
isključivo kao
veledrogerija

1928 Laboratorij, sada
već tvornica, seli se u
Jukićevu ulicu 12

1922 U Zagrebu je iz laboratorija
ljekarnika Straussa i Hafnera
utemeljeno dioničko društvo
za proizvodnju i prodaju
kemijsko-farmaceutskih
preparata

1 sub

2 ned

3 pon

4 uto

5 sri

6 čet

7 pet

8 sub

9 ned

10 pon

11 uto

12 sri

13 čet

14 pet

15 sub

16 ned

17 pon

18 uto

19 sri

20 čet

21 pet

22 sub

23 ned

24 pon

25 uto

26 sri

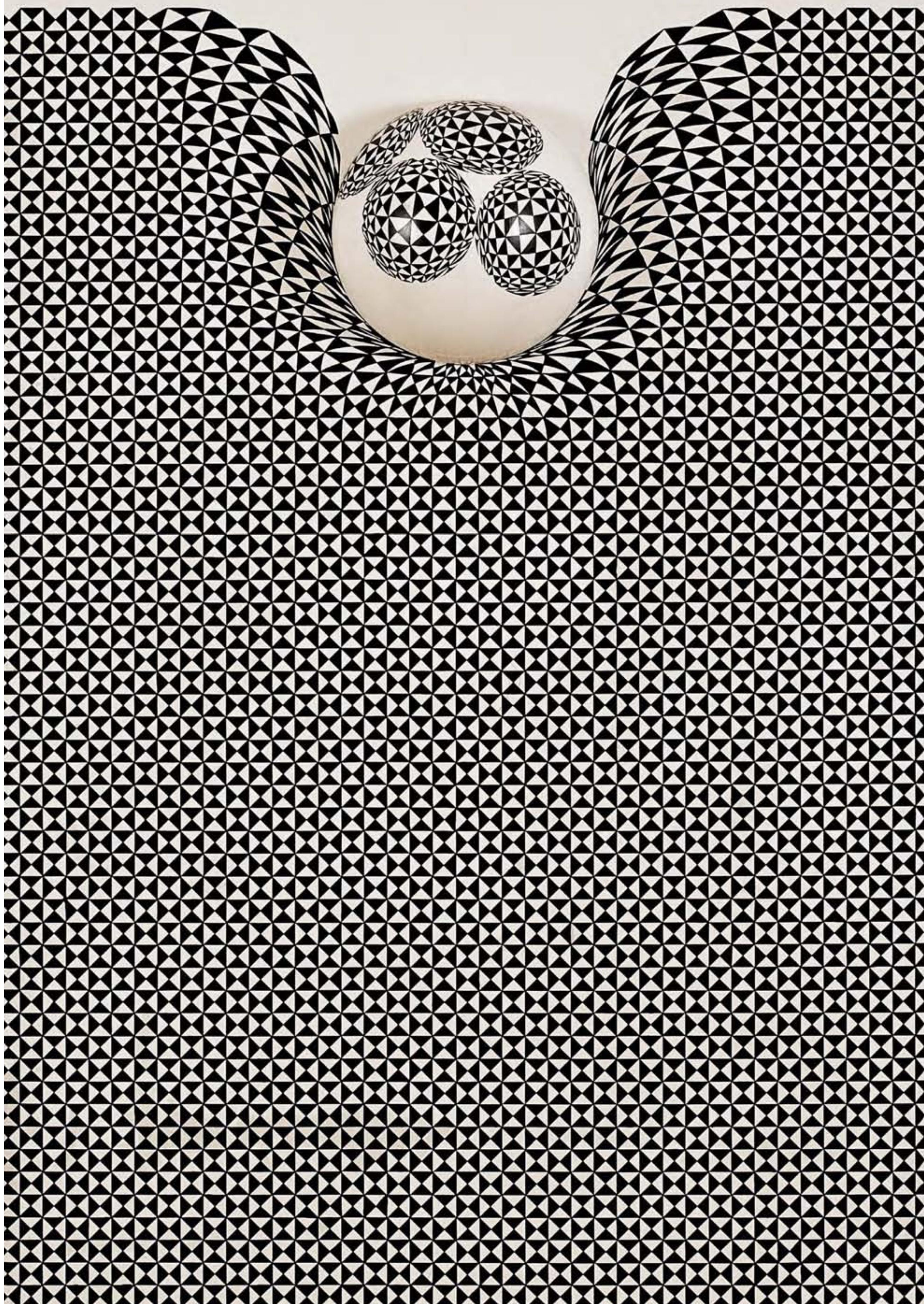
27 čet

28 pet

29 sub

30 ned

31 pon

MIROSLAV ŠUTEJ, Ultra A, 1965.

"To je, naime, vrijeme Op-arta kojeg Šutej nije prihvatio s potpunim zatiranjem korijena koji ga je vezao realan svijet, pa bio taj svijet viđen izi kroz mikroskopske leće. Planetarni folklor jednog Vasarelyja Šutej je prekrajao i podčinjavao svojim duboko osobnim mjerama, a njegove su crno-bijele strukture imale nešto od prisnosti dijalekta u totalitarnom Op-jeziku."

Zvonko Maković, Šutej – crteži, 1981.